Mapes de Patrimoni Cultural

Diputació Barcelona

Barraca del Senyor

Vallirana

Ubicació

Comarca:	Baix Llobregat
Lloc/Adreça:	Serral del Suro - Can Campderrós - Urb. La Solana II
Emplaçament	Prop del carrer de Mèxic i l'avinguda del Mirador
Alçada:	276m

Coordenades:

Latitud:	41.37992
Longitud:	1.93028
UTM Est (X):	410553
UTM Nord (Y):	4581485

Classificació

Número de fitxa	08295-141
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Contemporani Popular
Segle	XIX-XX
Estat de conservació	Dolent
Notes de conservació:	Enderroc total.
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	Ref. Cad.: 0616601DF1801S
Autoria de la fitxa	Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa:	dj., 15/09/2016 - 02:00

Descripció

Barraca de pedra seca del tipus aèria adossada al marge i orientada al nord-est. La seva planta és el·líptica i no ha estat restaurada, tot i l'enderroc total que pateix l'estructura. Només es conserva en alçat la part esquerra de la barraca. La part dreta es va enderrocar amb la caiguda de pins per la ventada del 2009. Està situada damunt d'un marge i adossada a un altre.

Observacions:

Les dades han estat extretes de l'espai web Wikipedra (codi 9915) i cedides pel Centre Excursionista de Vallirana (BV143).

Història

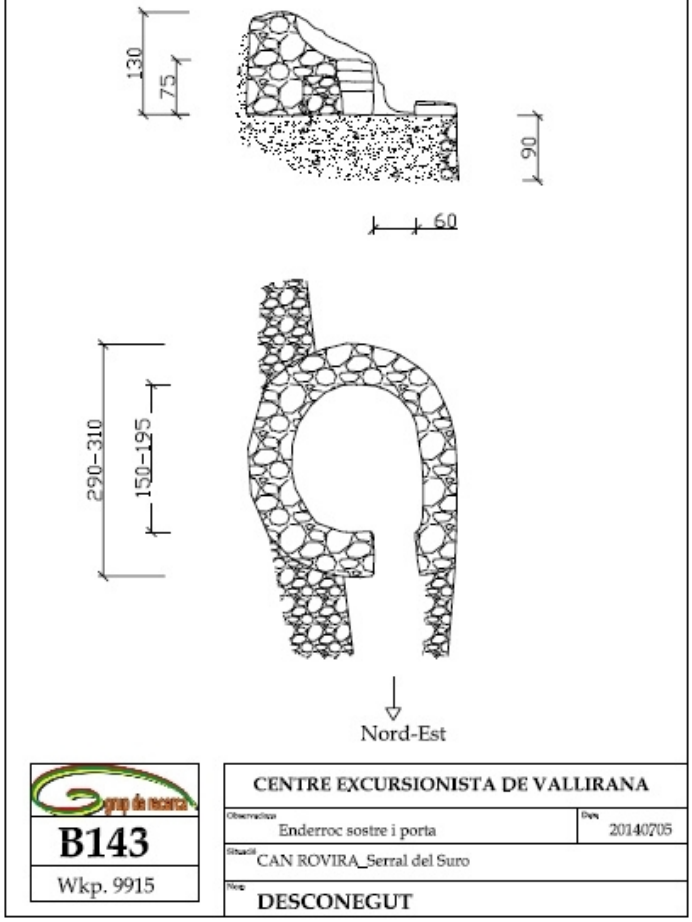
A Vallirana, majoritàriament, les barraques de pedra seca estan relacionades amb el món del vi i el cultiu de la vinya. De fet, la vinya va ser la principal activitat agrària a Vallirana fins a finals del segle XIX. En general, cada família tenia la seva vinya (sobretot en el cas de les masies), tot i que amb l'arribada de la fil·loxera a França, la demanda de vi va experimentar un increment considerable, que es traduí en la proliferació del cultiu de vinya arreu del terme. Posteriorment, amb el pas de la fil·loxera per Catalunya, el sector va entrar en una forta crisis que finalment es va poder superar empeltant altres varietats de raïm, reconvertint els cultius i creant els cellers cooperatius, tant en auge durant la primera meitat del segle XX. Les vinyes valliranenques van perviure fins ben entrada la segona meitat del segle XX, abans de l'aparició de les urbanitzacions residencials. Les barraques eren utilitzades per dormir, guardar les eines o aixoplugar-s'hi en cas de mal temps. La pedra que les basteix era extreta de l'arrabassament dels camps i de la construcció dels camins que portaven fins als cultius.

Bibliografia

OLLÉ DORCA, Francesc (2013). Vallirana, poble de vinyes. [Vallirana]: Associació d'Amics de Vallirana i Centre Excursionista de Vallirana (CEV). Fons documental del Centre Excursionista de Vallirana (CEV). Http://wikipedra.catpaisatge.net/ (Consulta: 08-09-2016).

Grup de recerca	CENTRE EXCURSIONISTA DE VALLIRANA
B143	Observacions: Enderroc sostre i porta — Data: 20140705
Wkp. 9915	Situació: CAN ROVIRA_Serral del Suro
	Nom: DESCONEGUT